

[Alfred Kristensen.]

lille ekspropriationslov til behandling. Vor lovgivning omfatter jo bestemmelser om ekspropriation med langt videre rækkevidde på det ene og det andet område — jeg tænker særligt på hjemmel til at ekspropriere til landeveje og biveje o. s. v. og hjemmel til at ekspropriere f. eks. til idrætspladser, skoleudvidelser og meget mere —, og i alle disse tilfælde hjemler de bestående love uden tidsbegrænsning, eller i hvert fald for en længere årrække, ret til ekspropriation. Denne lille lov, som kun omfatter udvidelser indenfor de områder, som den højtærede minister omtalte, skal derimod vedtages år efter år, og i og for sig har jeg efterhånden gjort mig fortrolig med det. Der må vel være et eller andet, som gør, at det er nødvendigt at fremsætte lovforslag herom hvert år. Jeg husker, at vi for vistnok to år siden her i landstinget henstillede til den daværende minister for offentlige arbejder at overveje muligheden for at slette tidsbegrænsningen; dette efterkom den daværende minister, men måske var det en taktisk fejl, at ministeren fremsatte det ændrede forslag i folketinget, for folketinget ændrede nemlig bestemmelsen, og så var vi lige vidt.

Man har i det hele taget ikke så lidt lyst til at behandle denne lovgivning med en meget stor omsorgsfuldhed, i hvert fald i en del af rigsdagen. I det foreliggende lovforslag bemærker vi således, at § 4 i det oprindelige lovforslag er gledet ud. Det er sket efter dybtgående overvejelser i folketingsudvalget, men man erklærer dog i betænkningen, at det betyder ikke noget, for man er villig til at skaffe lovhjemmel, hvis der alligevel bliver brug for en sådan bestemmelse. Hvis det imidlertid skulle blive tilfældet i løbet af det år, der her er tale om, vil det måske blive på et tidspunkt, da rigsdagen ikke er inde, og så vil det slet ikke være let at få det praktisk ordnet, som man her har givet tilsagn om.

Jeg kan iøvrigt ikke forstå, at ministeriet for offentlige arbejder og den højtærede minister fremsætter et lovforslag med en bestemmelse som den oprindelige § 4 og bagefter erklærer, at den er overflødig. Jeg kan ikke tro, at der i tidsrummet fra lovforslagets udarbejdelse til dets behandling i folketinget kan være sket så store ting, at den ikke længere er nødvendig. Nu oplyses der imidlertid af ministeriet og af den højtærede minister, at den ikke er nødvendig i den periode, der her er tale om.

Men hvis den højtærede minister nu ville sikre sig et forhåndstilsagn, således som

han har gjort det i folketinget, om at kunne få gennemført bestemmelsen, hvis det skulle blive nødvendigt, synes jeg, at ministeren også burde have sikret sig et forhåndstilsagn her fra landstinget. Ellers er han jo nemlig lige vidt, hvis han kommer til at stå overfor at skulle bruge den.

Jeg har gjort disse bemærkninger, fordi man, når man beskæftiger sig med en sag, gerne vil vide, hvorfor det er, som det er. Jeg har efterhånden opgivet at få sagen opklaret, men hvis den højtærede minister vedblivende beklæder sit høje embede, når et tilsvarende lovforslag skal fremsættes om et år, var det jo muligt, at disse få bemærkninger kunne tages under overvejelse. Jeg tror, at det ville være rigtigt af rigsdagen at gennemføre loven i en sådan formulering, at vi kunne blive fri for disse årligt tilbagevendende ekspropriationslovforslag.

Jeg skal dog ikke desto mindre anbefale lovforslaget til vedtagelse i den foreliggende skikkelse.

Stensballe: Den formulering, som dette lovforslag har fået efter at være blevet behandlet i folketinget, kan vi for vort vedkommende udmærket tiltræde, og jeg skal indskrænke mig til at anbefale lovforslaget til hurtig behandling.

P. A. Poulsen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Foss, er optaget af et andet møde, skal jeg ganske kort på mit partis vegne anbefale lovforslaget, som det nu foreligger, efter den ændring som er vedtaget i det andet høje ting, og som er foreslået af ministeren for offentlige arbejder.

Anna Westergaard: Mit parti kan anbefale dette årligt opdukkende, men uundværlige lovforslag til vedtagelse i den nu foreliggende form også i dette høje ting.

Den ærede socialdemokratiske ordfører (Alfred Kristensen) gjorde nogle bemærkninger gående ud på, at man ikke behøvede at få et sådant lovforslag forelagt hvert år, og jeg husker, at det ærede medlem også tidligere har gjort sig til talsmand for denne idé. Det ærede medlem sagde, at der måtte vel være et eller andet, som gjorde, at den fulgte fremgangsmåde var nødvendig. Det har altid stået sådan for mig, at det, som gør den nødvendig, er grundlovens § 80, hvori der står, at ekspropriation kun kan ske ved lov, og videre:

„Når et lovforslag vedrørende ekspropriation af ejendom er vedtaget, kan en trediedel af folketingets medlemmer senest 14 dage efter forslagets endelige ved-